

In această epocă de lași, care tremură în fața durerii și revendică cu zgomot dreptul lor la fericire, care nu e cele mai adesea decât dreptul la nenorocirea altora să îndrăznim a privi durerea în față și a venera.

Nessun uomo va tanto lontano come colui che non sa dove sta andando.

Cromwell

Arta rămîne un lucru al trecutului; ea se va tran-

sforma, resorbindu-se în cugetare filozofică.

Hegel

Miraculoasă și extraordinară ieșire din timp prin intermediul iubirii fatale.

Ceea ce cultura mai furnizează astăzi nu este decât sub-produse de vulgarizare pe care comerțul le exploatează în profitul cererilor mediocre sau retrograde ale societății. Arta devenind reflecție asupra artiștului.

Otto Hann

INDEMNARE ȘI ÎNVAȚATURA A PREA ÎNALȚATULUI ȘI PREA CUCERNICULUI DOMN IOAN NEAGOE BASARAB, (1512-1521) MARE VOEVOD ȘI SINGUR STĂPÎNITOR A TOATA MAREA UNGROVLAHIE, ALTA ÎNVAȚATURA CATRE IUBITUL SAU FIU, TEODOSIE ȘI PILDA DE SUFLET FOLOSITOARE

SEQUITO DEL NUMERO PRECEDENTE

...Iar în loc de pizmă și vrajbă, iubire și blândețe și milă și înfrânare dela orice rău și umilintă. Si iubiți-vă întreolaltă, precum se iubește fiecare pe sine; iar hulă și bârfeală nici să nu se numească între voi după d-zeescul apostol, nici răs și veselie în hohote să nu se apropie între voi... Căci un rău vechiu nu se face un bine nou; totdeauna lucrează rele și pregătește planuri și vicșuguri, ca să despartă făpura lui D-zeu dela fața lui.

Si vă aduc aminte pentru curăție, pentrucă un lucru mare este curăția. Domnul Nostru Isus Hristos către apostolul Pavel: «O Pavele,

vasul alegerii îmi ești; și în fața împăraților și stăpânilor te vor târi pentru numele meu și nu va fi rușinată fața ta înaintea lor».

Iar voi, frații mei, nu vă amăgiți și să urmați puturoasei învățături a amăgitorului și necuratului și oamenilor rătăciți, ci apropiați-vă aproape de bărbații cei cu virtute și cei buni... Si să nu ne amăgim, fraților, a ne rătăci în vorbele goale ca din povești ale ereticilor...

...Precum spune întru sfinți părintele nostru Atanasie al Alexandriei, că «Precum nu poate cineva cu un ochiu să se uite la cer, iar cu celălalt la pământ, tot așa niciun om

nu poate deodată să slujescă și dorințele sufletului și cele ale trupului.

...Nu ținea minte răul, iubește însă blândețea și răbdarea și înfrânarea și fie-ți scârbă și gonește cugetele și vorbele cele urite... Urăște lăcomia și pofta cea asupra bucatelor și băuturilor, ca să nu te încunju-re patimele lui Amalic. Si să nu te înalți în sine cu gândul, că ești mare! Căci nu trebuie să te încrezi vrăjmașilor tăi, bizuindu-te pe puterea-ți proprie.

...Iar dacă cineva nu-și pune măsură și n'are umilintă, ci se crede pe sine a fi înțelept, acela nu

vrea să facă voința lui D-zeu, ci pe a sa.

...Si precum zăbava și somnul trezește patimile trupului, tot așa cel ce e treaz și privighiază, putere îmbie lucrurilor celor bune. Bunăta-tea naște curăție, răutatea însă face păcate. Mila este maica tuturor bunățăților, umplerea răutăților face de-snădejde. Inima aspră dă naștere la răzbunare, iar înfrânarea naște smerenia. Căci somnul cel mult dobândește chin, floarea cugetului e privighere cu rugăciune. Somnul cel mult face cugetarea obeză și ca de pământ, privigherea și trezia, sprintenă și năzuind spre cer... mai bine somn cu tăcere decât privighere în cuvinte deșarte și zădarnice. Suferința disolvă patimile. Cine nu se mânie asupra omului, nici nu se înfurie, arată în sine smerenie; trufia în om face ură; nerăutatea naște blândețe, iar dorul de răzbunare aduce pierzare. Cine iubește trufia, gonește harul dela el; netrufașul și umilatul nimicește patimile.

...Cuvintele cele multe nasc neașagare de seamă și mânie. Dacă cineva împlinește voința aproapei, vedește că mintea lui e plină de virtute. Cine vrea și se silește să împlinească voința și proprie, se arată pe sine a fi neștiutor.

...Cine se mărturisește părinților duhovnici, gonește patimile.

Toate virtuțile le întrece smerenia și decât toate patimile mai rea este îmbuibarea. Culmea relelor însă este să creadă cineva că din toți el este drept.

Precum cariul mănâncă copacul pe dinăuntru și putrezește, și gândul de răzbunare așa strică sufletul.

Dacă cineva nu se osândește pe sine, cade în părsire. Nu avea asupra vreunui om vrajbă... lubește adevărul, căci minciñoșii sunt urâți de D-zeu! Căci cel ce se uită la femeie spre a o dori pe ea, a și precurvit cu dânsa întru inima lui. Fugi dela omul vrăjmaș vorbitor de rău și viclean și pace aibi cu toți, ca să-ți rămână din ele întru inima ta!

Lucrează mereu lucrul de mână, ca din lucrurile mânilor tale să se poată hrăni un sărac. Căci șederea fără de lucru naște moarte sufletească. Cine în puține este neharnic, lăcaș se face diavolului.

În fiecare zi amintește-ți și pune-ți în minte unde ești și ce faci, și, când o să te muți, unde vei merge. Iar dacă faci vreun bine, nu te mândri în sine ți.

Dar toate acestea ți-e cu nepuință să le cuprinzi în mintea ta, dacă nu ți-ai dobândit cu dreptate aceste virtuți: mai întâiu din toate tăcerea; căci tăcerea naște înfrânarea; iar înfrânarea face suferință și căință; iar căința naște frică; frica face smerenie, iar smerenia naște prevedere; prevederea însă naște dragoste; iar dragostea aduce sufletul să stea de vorbă cu îngerii.

...Omul care peste măsură mănâncă și este împleticit în relele lumii, nu poate să ajungă în măsura virtuților spuse... trebuie de beție într'adevăr să fugă, căci mulți-s vânătorii cei împotriva noastră.

Să stăm dar, frații mei, și să ședem în frica lui D-zeu și să nu stăm spre războiu! Căci nu ne este nouă lupta către sânge și carne, ci către domniile, către puterile, către puternicia întunecului veacului acestuia; către duhurile vicleniei în subceruri.

«Luați seama, ca să nu se îngreueze inimile voastre în destrăbălare și beție și în grijile vieții acesteia și să vie asupra voastră dintr'odată ceasul».

a cura di
Cristea Avram